

Jaume Sisa: “Una bona cançó s’ha de poder llegir com si fos un poema”

El cantautor presenta ‘Els llibres galàctics’ en una conversa amb Anna Ballbona a la Garriga

La Garriga

Oriol Serra

Més de mig segle de cançons i poemes, però també de correspondència, articles de premsa, parlaments i fins i tot un dietari personal. Tot un seguit de documents que permeten traçar la trajectòria de Jaume Sisa entre els anys 1966 i 2018, editats per primera vegada amb forma de llibre i publicats per l’editorial Anagrama sota el títol genèric d’*Els llibres galàctics*. En total, dos volums que el mateix cantautor va presentar dimecres al vespre en el marc d’una conversa amb la periodista i escriptora Anna Ballbona a la llibreria Strogoff de la Garriga.

“Tot va començar quan vaig obrir un armari i em va caure a sobre un munt de papers”, va recordar Sisa. “En aquell moment, envoltat de tota aquella paperassa, vaig decidir posar-hi ordre, catalogar tota aquella documentació i, finalment, acabar-la publicant.” Tot el procés va durar un any i mig, i el resultat suposa l’aproximació més acurada que mai s’ha editat en paper a una de les obres més canòniques de la música catalana del segle XX.

“Una bona cançó s’ha de poder llegir com si fos un poema”, va afirmar l’autor

Anna Ballbona i Jaume Sisa durant la conversa que van mantenir dimecres a la llibreria Strogoff de la Garriga

de *Qualsevol nit pot sortir el sol*. “Tot i això, cal tenir en compte que hi ha cançons que tenen més interès musical que no pas literari, però també n’hi ha que són a la inversa.” Sisa va recordar els seus inicis com a poeta i compositor i va destacar el suport que havia rebut de Pau Riba, a qui va definir com “un mestre, el millor autor de cançons en català d’aquella època, i qui em va ajudar a decidir quins dels meus textos havien de ser cançons i quins havien de ser

poemes”.

També va citar com a influència cabdal l’obra de Bob Dylan. “El vaig escoltar per primera vegada quan tenia 17 anys i em va canviar la vida. Em va obrir una porta que vaig creuar de seguida i de la qual mai més he tornat a sortir.” També va resumir alguns dels principis de la teoria galàctica que ell mateix va començar a desenvolupar al principi de la seva carrera. “És una manera d’ordenar, interpretar i explicar la realitat, que sovint resulta

molt més complexa del que pugui semblar a primera vista.”

Finalment, va repassar part de la seva trajectòria referint-se sempre en tercera persona a *alter egos* com Ventura Mestres, Ricardo Solfa o Armando Llamado. “De Ricardo Solfa fa anys que no en sé res. Es va retirar de la música i ara es dedica al turisme”, va ironitzar. “Tots aquests personatges formen part de la meva família i me’ls estimo per igual”, va concloure.